

2003/3. június-július

Ár: 1495 Ft előfizetőknek: 945 Ft

with english translation

építészet ■ design
architecture ■ interiors ■ design
belsőépítészet

atrium

ARÉNA
COOP
HIMMELB(L)AU
HARIRI & HARIRI
iSALONI 2003
JAKOB + MACFARLANE
ZONA TORTONA
STEFANO
GIOVANNONI
ALESSI TEA & COFFEE

A művészet temploma: a műtárgy, mint dekorációs elem
The temple of art: the art object as decorative element

Hariri & Hariri - Architecture

Perry Street- apartman

New York City
fotó: Paul Warchol

A tárgyi környezetünk és személyiségünk közötti kapcsolat evidenciaként történő feltételezése olyannyira közhelyes, hogy komolyabban bele sem gondolunk ennek részleteibe. Prekonceptiózus elvektől vezéreltetve sok lakberendező vagy stylist képtelen belátni azt, hogy valaki számára az egyetlen elfogadható dekorációs elem a zsúfolásig telt könyvespolc legyen. A könyvgerincek világa ugyanis nem tervezhető, a könyvet médiumként

értelmezve az általa közvetített üzenet nem a küllemben, hanem a nyomtatott oldalain válik értelmezhetővé. Talán ezért is kíséri enyhe sznobériával vegyes csodálat azt a „stílusban tartott” lakókörnyezetet, melynek legfőbb darabjait műtárgyak alkotják. Pedig a múzeumok jelenkori szerepének ismeretében korántsem egyértelmű egy emlék művészeti alkotásként történő elfogadása, ha azt nem a megszo- kott kiállítóteremben látjuk. Az egyes tárgyak kontextusa napjainkban ugyanis oly összetetté vált, hogy míg a történelmi korok tárgyhalmaza a múzeumba helyezéssel szinte automatikusan műalkotássá vált, ennek megfelelően az avantgard

művész legfőbb célja is a hivatalos gyűjtemények számára történő alkotás lett, addig távolról sem ilyen egyértelmű azon tárgyak státusza, melyek mondjuk a komódon landolnak. E talán túlságosan is tömör gondolatmenetnek a háttérben az institucionalizmus-esszencializmus vitája áll. E napjainkban is zajló művészetelméleti diskurzus a művészeti alkotás mibenlétét kívánja meghatározni. Az institucionalizmus szerint a különböző művészeti intézményeken – institúciókon – keresztül mint múzeum, kiállítás, katalógus vagy intenzív műkritika válhat bármilyen tárgy műalkotássá. Ezzel szembehelezkedve, az esszencializmus az adott

művészeti alkotás öndefinícióját a tárgy megmagyarázhatatlan, egyszeri és megismételhetetlen, az „itt és most” unikális létezésében, egyfajta esszencia tételezésében adja. Gisue Hariri és Mojgan Hariri e problémát rendkívül pontosan látva, a 2002-ben befejezett Perry Street-i lakás alapkonceptióját – egyben a művészet mibenlétére esszencialista választ adva – a művészet templomaként (Tempel der Kunst) határozta meg. A kevert funkció következménye, hogy ez a loft a lélek szentélye és a test refúgiuma. Olyan menedék tehát, amely ritka, ám annál értékesebb fűzőjét adhatja a magánéletnek és a művészetnek.

Építészeti szempontból az egész tér a fény köré szervezett. A felső szinten belépőt egy fény-fal fogadja, amely egyben a lakás középpontjává is válik. Ez a fizikai és spirituális centrum a két szint között húzódva egyrészt a megbízó gyűjteményének háttére, megfelelő illumináció biztosításával pedig az emeletek közötti teret és mozgást is rendezi. A belső térstruktúra mindkét szinten az utcától a kertig terjedő bontatlan egységként jelentkezik. A vizes helyiségek, mint a konyha, a fürdő, a keleti fal mentén transzparens képernyők mögé, rejtetten kerültek kialakításra, melyek az egyes funkciókat szűrt fényvel megvilágítva engedik létezni. E kétemeletes, fényvel telt szentély végén egy függönyfallal elzárt és a kertre nyitott tér alakul ki, ahol elmosódik a kinn és a benn, a spirituális és az anyagi világ határa.

Az apartman az utcától a kertig terjedő egyetlen bontatlan térstruktúrára
Apartment as a single unbroken spatial structure from street to garden

Perry Street Apartment
New York City
Photo: Paul Warchol

The assumed connection between our physical environment and our personalities has become such a cliché that we hardly put serious thought into the details. Led by pre-conceived principles, many interior designers or stylists are incapable of appreciating that for many people the only acceptable decorative element is a crammed bookshelf. Of course, the world of book spines cannot be designed, and the book, interpreted as a medium, carries its message on the printed pages and not in its externals. Perhaps this is why the "style pure" environment

where works of art are the centre-pieces evokes a wonder mixed with some degree of snobbery. But whether an item will be accepted as an art work if it is not seen in its usual exhibition space is, given the present role of museums, a question beset with uncertainty. The context of objects today has become so complex that, set against the almost automatic work-of-art status conferred by putting an object from a historical era into a museum - even the avant garde artist saw as his main purpose the production of works for official collections - it is far harder to establish the status of items that, say, land on the sideboard. Behind this rather overcompacted exposition is the ongoing institutionalism-essentialism debate,

an art-theory discourse that sets out to define the nature of the art work. Institutionalism avers that any object can become an art work via art institutions, like museums, exhibitions, catalogues or intensive art criticism. Set against this, essentialism sees the self-definition of an art work in its unexplainable, one-off and unrepeatable, "here and now", unique existence, assuming some kind of fundamental essence. Appreciating this problem with rare accuracy, Gisue Hariri and Mojgan Hariri developed the basic concept of the Perry Street apartment, completed in 2002, as a temple of art - and thereby gave an essentialist answer to the nature of art. A consequence of the mixed function is that this loft is both a sanctuary for the

soul and a refuge for the body. A refuge that can give a rare and highly valuable fusion of private and artistic life. Architecturally, the whole space is organized around light. Entering the apartment on the upper level, one is greeted by a light wall that becomes the centre of the apartment. This physical and spiritual centre is a backdrop for the owner's collection as well as a vertical connector between the two floors, organizing the space and circulation while providing illumination for both floors. The space on both floors is continuous from the street to the garden. All the wet elements such as the kitchen, shower and powder room are along the east wall and are behind translucent screens on tracks. These screens conceal the spaces behind while allowing light in. At the end a double story sanctuary filled with light, enclosed by a curtain wall looking on to the garden becomes a space where one is both inside and outside at once. Here space, light, water, fire, and earth, blur the boundary between the material & spiritual world.

A belépőt a lakás középpontjává váló fény-fal fogadja
The visitor is greeted by a light wall, the centrepoint of the flat

Hariri & Hariri - Architecture

A fény minimalizmusából szőtt konyha
Kitchen woven by minimalism of light